

Wytyczna dla hodowców uczestniczących w projekcie „Polskie mięso wołowe”

Warunki hodowli

Gospodarstwo uczestniczące w projekcie „Polskie mięso wołowe” posiada wszelkie wymagane obowiązującymi przepisami zezwolenia i jest identyfikowane w systemie ARiMR poprzez dane osobowe właściciela lub jego nazwę, adres gospodarstwa oraz unikalny kod gospodarstwa .

Obory i pomieszczenia (hale) używane do hodowli są w dobrym stanie technicznym i architektonicznym. Stan architektoniczny obory i wykorzystywanych pomieszczeń umożliwia zachowanie czystości zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zapewnienie dobrostanu zwierząt.

Pomieszczenia i sprzęt do obsługi i utrzymania zwierząt są skonstruowane i utrzymywane w taki sposób, aby nie było w nich ostrych powierzchni lub występow mogących spowodować urazy zwierząt.

Wszystkie zwierzęta mają zapewnione miejsce do odpoczynku, które zapewnia wygodną powierzchnię dostosowaną do wielkości ciała zwierzęcia. Legowiska w systemach chowu wolnego są być suche, czyste i wystarczająco duże, aby zapewnić zwierzętom komfort. W przypadku stosowania ściółki stałej należy regularnie uzupełniać jej powierzchnię materiałem suchym, czystym materiałem, tak aby legowiska pozostawały suche, a zwierzęta mogły zachować czystość.

Stanowiska stałe (o ile są wykorzystane) nie mogą powodować urazów nóg lub kończyn. Obornik i odchody są być regularnie usuwane z pomieszczeń przeznaczonych do hodowli zwierząt.

Jeśli mamy do czynienia z podłogą szczelinową, należy okresowo sprawdzać zdolność odprowadzania materiału do znajdującego się poniżej kanału, aby uniknąć gromadzenia się gnoju/gnojowicy.

2. Czyszczenie i dezynfekcja

Konieczne jest okresowe czyszczenie obory, w tym instalacji i obecnego w niej sprzętu. Ściółka, o ile występuje, powinna być sucha, czysta i właściwie zagospodarowana, z cotygodniowym uzupełnianiem i wymianą na koniec cyklu opasu. Aby umożliwić zwierzętom wysokie standardy komfortu, czystości i łatwości przemieszczania się, ściółka jest okresowo

uzupełniana. Jeśli boksy znajdują się na ruszcie, należy go utrzymywać w czystości i w stanie możliwie suchym.

Ściółka powinna być usuwana wystarczająco często, aby uniknąć nadmiernego zabrudzenia zwierząt lub nadmiernej fermentacji ściółki.

Przed wprowadzeniem nowego bydła, po zakończeniu cyklu opasu bydła, pomieszczenia i wyposażenie muszą być całkowicie oczyszczone ze ściółki, wyczyszczone i zdezynfekowane.

3. Ochrona zwierząt w gospodarstwach rolnych

Architektura, materiały budowlane, wyposażenie techniczne i stan obory powinny być takie, aby nie powodowały szkód zdrowotnych lub zaburzeń w zachowaniu zwierząt.

Woda, czy to z wodociągu, czy ze studni, musi być stale dostępna dla zwierząt i spełniać warunki przydatności do picia określone w przepisach. Przynajmniej raz w roku, w przypadku korzystania z wody ze studni, zaleca się przeprowadzić badanie wody w celu oceny przydatności do użytku, takie jak parametry mikrobiologiczne (bakterie z grupy coli, E. coli, Enterokoki, całkowita liczba drobnoustrojów) oraz parametry chemiczno-fizyczne (osad stały, twardość, azotany i azotyny).

4. Dostępna powierzchnia

Zwierzęta powinny być trzymane w grupach, z wyjątkiem sytuacji, gdy stado jest zbyt małe, lub gdy choroba, urazy lub rywalizacja powodują konieczność rozdzielania.

Po odsadzeniu zwierząt w pomieszczeniach w systemie wolnostanowiskowym należy zapewnić wystarczającą ilość miejsca do odpoczynku w stosunku do liczby zwierząt.

5. Oświetlenie

Obory dla bydła posiadają oświetlenie naturalne i sprzęt do oświetlenia sztucznego.

6. Karmienie i pielęgnacja zwierząt oraz nadzór nad gospodarstwem

Wychodząc naprzeciw głównym założeniom Strategii Zrównoważonego Rozwoju, Hodowcy nie stosują w żywieniu bydła soi pochodzenia brazylijskiego ograniczając tym samym masowe karczowanie amazońskich lasów tropikalnych pod nowe uprawy tej rośliny .

Żywienie stanowi ważny aspekt procesu produkcji, który może silnie wpływać na występowanie i nasilenie zjawisk chorobowych, jak również na wyniki produkcyjne hodowli.

Zwierzęta powinny mieć zapewnioną zdrową dietę dostosowaną do ich wieku i gatunku oraz w ilościach wystarczających do utrzymania ich w zdrowiu i zaspokojenia ich potrzeb żywieniowych. Dawki pokarmowe są opracowywane dla każdej kategorii zwierząt w oborze, z poszanowaniem fizjologii i dobrostanu zwierząt.

Osoba odpowiedzialna za żywienie i opiekę nad zwierzętami (hodowca) codziennie sprawdza stan bydła. Musi on zapewnić, że całość bydła otrzyma wodę w odpowiedniej ilości i jakości. Poidła powinny być okresowo czyszczone.

Wszystkie sztuki bydła muszą mieć możliwość jednoczesnego karmienia (wyjątek: żywienie pełnoporcjowe lub żywienie opcjonalne). W przypadku żywienia paszą pełnoporcjową do woli [*TMR Total Mixed Ration*], co najmniej 70% zwierząt musi mieć dostęp do żłobu w tym samym czasie.

W przypadku żywienia opcjonalnego (PMR Partially Mixed Ration), pasze treściwe należy zawsze podawać co najmniej dwa razy dziennie i zawsze po paszach objętościowych (siano i/lub słoma), aby uniknąć ryzyka wystąpienia podostrych i ostrych przypadków kwasicy, jak również innych zaburzeń metabolicznych.

Prawidłowe żywienie zwierząt jest również związane z jakością używanych składników, które muszą być znanego pochodzenia i powinny być przechowywane w odpowiednich warunkach, aby uniknąć zmian i zanieczyszczeń substancjami toksycznymi i szkodliwymi.

Należy unikać wszelkich nagłych zmian w dawce pokarmowej, jej jakości, a także w procedurach karmienia.

Zaleca się przynajmniej raz do roku sprawdzić właściwości chemiczne i higieniczne dawek żywnościowych.

Głodówka i pozbawienie wody przed ubojem powinny być możliwie ograniczane, ponieważ mogą negatywnie wpływać na jakość mięsa.

7. Traktowanie zwierząt

Używanie elektrycznych poganiaczy powinno być ograniczone do minimum. W okresie gorącym i w każdym przypadku, gdy sytuacja klimatyczna tego wymaga, należy zapewnić zacienienie i odpowiednią wentylację wewnątrz budynków (hal) hodowlanych.

8. Transport zwierząt

Zwierzęta mogą być przewożone wyłącznie pojazdami spełniającymi wymogi określone w obowiązujących przepisach. Środki do transportu bydła, używane bezpośrednio lub wspólnie

przez kilka gospodarstw, muszą być czyszczone/dezynfekowane przed każdym załadunkiem zwierząt, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Podczas transportu należy stosować odpowiedni sprzęt do załadunku i rozładunku zwierząt, taki jak rampy, mosty lub kładki.

Podczas przeładunku, załadunku, rozładunku (i przez cały czas przebywania zwierząt w gospodarstwie) należy jak najbardziej ograniczyć używanie elektrycznych poganiaczy.

9. Identyfikowalność

W gospodarstwie prowadzi się ewidencję załadunku/wyładunku zwierząt (przychodów i rozchodów). Wszystkie zwierzęta wchodzące, przebywające i opuszczające stado muszą być oznakowane za pomocą kolczyków na obu uszach. Kierując bydło na ubój, należy dopilnować, aby każde zwierzę posiadało wszelką dokumentację potrzebną do zapewnienia identyfikowalności mięsa.